

Dosarul nr. 2ra-1018/22
2-19102677-01-2ra-26072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Frunze)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „INDART” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Tintiuc împotriva Societății Comerciale „INDART” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la constatarea nulității clauzelor contractuale, rezoluțiunea contractului, încasarea penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 10 iunie 2019, Mihail Tintiuc, reprezentat de avocatul Vitalie Bunduchi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „INDART” Societate cu Răspundere Limitată, (în continuare S.C. „INDART” S.R.L.), solicitând constatarea nulității clauzelor din pct. 8.2 și pct. 8.3 din contractul de confecționare a mobilei încheiat la data de 03 decembrie 2018 cu S.C. „INDART” S.R.L., rezoluțiunea contractului din 03 decembrie 2018, cu repunerea părților în poziția inițială, prin care S.C. „INDART” S.R.L. să-i restituie suma de 40000 de lei, achitată cu titlu de avans, iar mobila confecționată de restituit S.C. „INDART” S.R.L., încasarea din contul S.C. „INDART” S.R.L. a penalității în mărime de 143640 de lei, a sumei de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 6000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 03 decembrie 2018, între el, în calitate de beneficiar și S.C. „INDART” S.R.L., în calitate de executor, a fost încheiat contractul de confecționare a mobilei. Conform pct. 1.1 al contractului, executorul, conform, cerințelor și opțiunilor indicate de beneficiar elaborează design-proiectul mobilei, iar în baza pct. 1.2 al contractului, executorul s-a obligat să confecționeze și să livreze către beneficiar mobila în cantitatea și asortimentul indicat în schița, care constituie partea indispensabilă a contractului. În pct. 2.1 al contractului s-a indicat suma de 79800 de lei ca fiind costul total al mobilei. La data

semnării contractului, a achitat suma de 40000 de lei, în scopul respectării pct. 2.2 al contractului, conform bonului fiscal eliberat.

Reclamantul a susținut că, la data încheierii contractului, pârâtul a prezentat mostre de o calitate înaltă și i-a oferit garanții că toate piesele de mobilier vor corespunde mostrelor prezentate, precum și că, în cel mai scurt timp va prezenta proiectul spre aprobare, ce urma a fi întocmit. Totodată, conform înțelegerilor verbale, cât și din textul anexei la contract, pârâtul a garantat executarea lucrărilor în termen 25-30 zile lucrătoare, data limită fiind 30 ianuarie 2019.

Reclamantul a afirmat că, pârâtul a încălcat flagrant prevederile contractuale, prin: comanda (lucrarea) nu a fost executată în termenii contractuali negociați; nu a fost invitat la alegerea și stabilirea tuturor detaliilor cu privire la părțile componente ale mobilei; pârâtul nu a întocmit un design-proiect, dar a inițiat confecționarea mobilei fără a ține cont de opțiunile și părerea sa; pârâtul se află în întârziere cu mai mult de trei luni; pârâtul a livrat doar o parte din totalul comenzii, iar mobila care a fost livrată nu este completă, lipsesc elemente importante din aproape fiecare unitate; mobila livrată nu corespunde standardului de calitate și nici nu corespunde culorilor vizualizate pe mostrele prezentate la data semnării contractului; în procesul de montare a mobilei livrate, din cauza angajaților executorului, au fost produse prejudicii de ordin tehnic și estetic încăperii unde a fost livrată mobila, cât și tehnicii de uz casnic, ce se afla în acea încăpere; pârâtul nu oferă date exacte cu privire la înlăturarea defecțiunilor depistate la mobila care a fost livrată și nici nu a fost prezentat/stabilit un termen limită pentru executarea lucrărilor; reprezentanții întreprinderii (managerul) a avut un comportament amoral și neprofesionist, adresându-se cu cuvinte necenzurate în ultimele discuții, fapt ce poate fi probat prin înregistrările audio salvate.

La data de 02 mai 2019 a fost expediată la sediul pârâtului, cât și la sediile secundare ale acestuia, pretenția, recepționată la data de 07 mai 2019 de către angajații pârâtului, însă, prin răspunsul oferit, a indicat că, pretențiile sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, or, în opinia pârâtului, ultimul și-a respectat obligațiile contractuale.

Prim prisma prevederilor art. 1, art. 6 lit. c), art. 10 lit. d), h¹) și j), art. 21 alin. (1), alin. (2) lit. b), art. 32 alin. (2) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003 (în continuare Legea nr.105/2003), reclamantul a pretins că, în partea ce ține de prevederile stabilite în pct. 8.2, pct. 8.3 ale contractului și anume limitarea răspunderii pârâtului în cazul întârzierii executării obligațiilor contractuale la o penalitate de 0,01%, sunt nule de drept, având în vedere că sunt în contradicție cu reglementările stabilite de art. 32 alin. (2) din Legea nr. 105/2003, iar pct. 8.2 al contractului, încălcă prevederile art. 21 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 105/2003.

Cu referire la art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1), alin. (5) lit. b), r), art. 6 alin. (5) al Legii privind clauzele abuzive încheiate cu consumatorii nr. 256 din 09 decembrie 2011, a invocat nulitatea clauzelor stabilite în pct. 8.2, pct. 8.3 ale contractului. Or, pentru a reține existența unei clauze abuzive, urmează a fi verificată îndeplinirea următoarelor condiții generale: (1) clauza contractuală în litigiu să nu fi fost negociată; (2) prin ea însăși creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților; (3) dezechilibrul creat este în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerința bunei-credințe. Iar în prezenta speță aceste condiții au fost

întrunite. A semnat un contract de adeziune prezentat de către pârât, negocierile au vizat doar termenul de executare și modalitățile de plată, mărimea acestora, în rest condițiile contractuale au fost dictate de către pârât. Penalitatea stabilită de către pârât în mărime de 0,01% pentru neexecutarea obligațiilor sale creează un dezechilibru semnificativ. În același contract, în pct. 8.4, pârâtul a stabilit o penalitate în mărime de 1% în cazul în care reclamantul (consumatorul) va încălca condițiile contractului. În concluzie, fără echivoc, acest dezechilibru este în detrimentul său.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Tintiuc și s-a constatat nulitatea clauzelor din pct. 8.2 și pct. 8.3 ale contractului de confecționare a mobilei din 03 decembrie 2018, încheiat între Mihail Tintiuc și S.C. „INDART” S.R.L.; s-a constatat rezoluțiunea contractului de confecționare a mobilei din 03 decembrie 2018 încheiat între Mihail Tintiuc și S.C. „INDART” S.R.L.; s-a încasat din contul S.C. „INDART” S.R.L. în beneficiul lui Mihail Tintiuc suma în mărime de 40000 de lei achitată cu titlu de avans, iar mobila confecționată de S.C. „INDART” S.R.L. în baza contractului de confecționare a mobilei din 03 decembrie 2018, urmează a fi restituită către S.C. „INDART” S.R.L.; s-a încasat din contul S.C. „INDART” S.R.L. în beneficiul lui Mihail Tintiuc suma în mărime de 1000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma în mărime de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma în mărime de 4000 de lei; s-a încasat din contul S.C. „INDART” S.R.L. în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1400 de lei; în rest, cererea de chemare în judecată înaintată Mihail Tintiuc împotriva S.C. „INDART” S.R.L. a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de S.C. „INDART” S.R.L., reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco; s-a admis apelul declarat de Mihail Tintiuc, reprezentat de avocatul Vitalie Bunduchi; s-a casat hotărârea din 10 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii capătului de cerere cu privire la încasarea penalității și s-a emis în această parte o nouă hotărâre prin care s-a încasat de la S.C. „INDART” S.R.L. în beneficiul lui Mihail Tintiuc suma de 79800 de lei cu titlu de penalitate; s-a încasat de la S.C. „INDART” S.R.L. la buget taxa de stat în sumă de 2394 de lei; în rest, hotărârea a fost menținută.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, prima instanță întemeiat a constatat drept abuzive și nule clauzele din contractul de confecționare a mobilei din 03 decembrie 2018 încheiat între consumatorul Mihail Tintiuc și profesionistul S.C. „INDART” S.R.L. și anume pct. 8.2 care prevede „În cazul refuzului beneficiarului de la îndeplinirea obligațiilor contractuale până la predarea mobilei, avansul nu se returnează” și pct. 8.3 potrivit căruia „Pentru întârziere executării obligațiilor contractuale, executorul achită beneficiarului penalitate în mărime de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere, calculată la valoarea lucrărilor rămase neexecutate, dar nu mai mare valoarea, deoarece s-a dovedit că, contractul de confecționare a mobilei încheiat între reclamantul Mihail Tintiuc și S.C. „INDART” S.R.L. este un contract pre-formulat, de adeziune, întrucât părțile au negociat doar asupra termenului de executare, modalității de plată și prețul contractului.

De asemenea, reieșind din faptul că s-a constatat neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale de către pârâtul S.C. „INDART” S.R.L. prin faptul că a livrat mobilă reclamantului Mihail Tintiuc contrar comenzii efectuate și anume mobila nu corespunde standardului de calitate, dimensiunilor comandate, culorilor vizualizate pe mostrele prezentate la data semnării contractului, în plus, a fost livrată cu deteriorări, instanța de fond întemeiat a dispus rezoluțiunea contractului de confecționare a mobilei din 03 decembrie 2018 încheiat între Mihail Tintiuc și S.C. „INDART” S.R.L., cu repunerea părților în poziția inițială, dispunând încasarea din contul S.C. „INDART” S.R.L. în beneficiul lui Mihail Tintiuc suma în mărime de 40000 de lei, achitată cu titlu de avans cu restituirea mobilei confecționate de S.C. „INDART” S.R.L. în baza contractului de confecționare a mobilei din 03 decembrie 2018.

Instanța de apel a considerat întemeiat raționamentul instanței de fond în privința încasării din contul S.C. „INDART” S.R.L. în beneficiul lui Mihail Tintiuc a sumei în mărime de 1000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Instanța de apel a considerat eronată și pripită concluzia instanței de fond privind respingerea pretenției de încasare a penalității, însă, mărimea procentului în baza căruia s-a calculat suma penalității în quantum de 143640 de lei, a considerat că, este disproporționat de mare.

În acest sens, instanțele de judecată au prerogativa să micșoreze penalitatea, atunci când aceasta este disproporționat de mare în raport cu prejudiciile real suportate de către creditor.

La aprecierea disproporționalității clauzei penale, se determină în fiecare caz concret din așa împrejurări, precum ar fi: durata neexecutării obligației, procentul excesiv de înalt al clauzei penale (comparativ cu procentul practicat de obicei în alte contracte de același gen), depășirea substanțială a posibilelor prejudicii rezultate din neexecutarea obligațiilor.

O importanță deosebită, în acest sens, o are determinarea cât mai concretă a întinderii prejudiciilor suportate de către creditor, deoarece în dependență de aceasta, instanța de judecată va stabili proporționalitatea dintre clauza penală și prejudicii. În această privință, urmând a se lua în considerație nu numai prejudiciul efectiv cauzat creditorului, ci și venitul ratat.

În contextul celor enunțate, având în vedere prevederile legale coroborate cu materialele cauzei, totodată, având în vedere că, suma penalității calculate conform clauzelor contractuale este disproporționat de mare, instanța de apel a conchis că, apelul declarat de Mihail Tintiuc este întemeiat și urmează a fi admis, urmând a fi încasată penalitatea în mărime de 79800 de lei, considerând-o proporțională prevederilor contractuale.

Soluționând cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel pornind de la prevederile art.82, art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, având în vedere că Mihail Tintiuc a avut câștig de cauză, a considerat că, instanța de fond întemeiat a dispus încasarea de la S.C. „INDART” S.R.L. în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1400 de lei, iar pentru examinarea cauzei în instanța de apel, se va încasa de la S.C. „INDART” S.R.L. la buget taxa de stat în sumă de 2394 de lei.

La 12 iulie 2022, S.C. „INDART” S.R.L., reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de

Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cerințelor ca fiind neîntemeiate, compensarea de către intimat a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel este ilegală, nefondată, neîntemeiată și contravine prevederilor normelor de drept procesual și normelor de drept material. Soluția instanței de apel, nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, nefiind argumentată în totalmente în partea cerințelor din cererea de apel. La adoptarea soluției, instanța urma a concluziona sub aspectul temeiniciei acțiunii, rezultând din circumstanțele pricinii constatate, probele care întemeiază concluziile și normele de drept referitor la aceste circumstanțe, argumentele privind respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit. În contextul prevederilor art. 373 alin.(2), art.390 alin. (1) d) Cod de procedură civilă, instanța avea obligația de a da un răspuns cert referitor la pertinența unui înscris sau altuia, în condițiile când este obligată să reflecte în hotărâre motivele, pertinența, admisibilitatea, veridicitatea probelor și toate probele în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin.(4) Cod de procedură civilă.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în practica sa constantă, subliniază rolul care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 § 1 CEDO, la fel, arată că, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia. De altfel, instanța de apel nu se poate limita să preia total sau parțial poziția la caz.

Recurentul a afirmat că, obiect al contractului, conform pct.2.1, este prestarea serviciilor de confecționare și instalare a unui set de mobilă în tot apartamentul în valoare de 79800 de lei, care urmau a fi confecționate din materialele executorului, evaluate conform ofertei de preț inițial la prețul de 90725 de lei, cu efectuarea unei reduceri de 12%. Din probele anexate la materialele dosarului și anume corespondența care a avut loc între părți prin intermediul poștei electronice și rețeaua „viber”, rezultă expres că lucrările au avut loc în etape cu aprobarea inițială din partea clientului

De asemenea, a precizat că, reclamantul și martorul în ședința de judecată, concomitent prin corespondența anexată la dosar, au recunoscut faptul executării condițiilor contractului, fiind prezente mici divergențe în partea setului de mobilă instalat în baie, care pârâtul și-a exprimat acordul, prin răspunsul la cererea prealabilă, de a le înlătura pe cale amiabilă în cazul în care vor fi depistate în urma ieșirii la fața locului din partea specialiștilor.

Recurentul a accentuat că, la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată erau în vigoare prevederile Codului Civil în redacția 2002, la caz fiind aplicabile prevederile art.7 alin. (3) Cod civil, în redacția 01 martie 2019, în partea prevederilor art. 735, art. 738, art. 747 Cod civil, în redacția anului 2002, care au fost abrogate, însă urmează a fi aplicate în cazul dat.

Cerințele reclamantului la caz nu sunt întemeiate, neavând niciun suport juridic, la caz fiind aplicabile prevederile art. 775 alin. (1), (2) Cod civil. Reclamantul nu a argumentat și prezentat probe confirmative, în sensul prevederilor art.122 alin.(1) Cod de procedură civilă, în susținerea argumentelor sale și în justificarea răspunderii delictuale. Or, pentru angajarea răspunderii delictuale urmează a fi întrunite următoarele condiții: prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția.

Recurentul a indicat că, în contextul prevederilor art.822 alin. (2) Cod civil, conform cărora debitorul este eliberat în cazul în care executarea prestației principale devine imposibilă fără vina debitorului, nefiind aplicabile prevederile art.2036 alin. (1) Cod civil, în cazul dat, nefiind probată de către reclamant cauzarea unui prejudiciu nepatrimonial de către pârât, obligație prevăzută expres de prevederile art.2043 Cod civil.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 26 iulie 2022 (Vol.II, f.d.39) a fost expediată în adresa intimatului, inclusiv avocatului Vitalie Bunduchi și a fost recepționată de către intimat la data de 28 iulie 2022, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.41). Din adresa avocatului Vitalie Bunduchi s-a restituit instanței corespondența cu mențiunea „plecat” (Vol.II, f.d.42-43).

La data de 17 august 2022, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.54), Mihail Tintiuc, reprezentat de avocatul Vitalie Bunduchi, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului ca fiind inadmisibil și/sau nefondat.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 24 mai 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 12 iulie 2022, ceea ce denotă că, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de S.C. „INDART” S.R.L., reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.C. „INDART” S.R.L., reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de S.C. „INDART” S.R.L., reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „INDART” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco, împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat